

ΜΑΚΗΣ ΠΑΣΣΙΣΗΣ

ΝΤΟΥΣΓΙΑΔΑ

Ο Ντούσγειος Τένων

ΔΕΣΜΟΣ 2012

ΝΤΟΥΣΓΙΑΔΑ

Μετά την παρουσίαση
του έπους των παιγνίων,
κατέστη όλος ο ΔΕΣΜΟΣ
ομάδα... μειρακίων.

Μπερλίνα η Μπικάδελφος
κι η Σίσσυ με αχοινάκι,
κρυπτίνδα δε ο Αχιλλεύς
παρέα με τον Άκη.

«Περνά περνά η μέλισσα»
ο Μπίκος με τον Σπύρο
κι ο Μάκης την τυφλόμυγα,
χωρίς να βάλουν κλήρο.

Στροφών χιλίων κι άλλης μιας
το μέλος ως ευράνθη
«Θέλω να γίνω πάλι παις»
ο Ντούσγος απεφάνθη!

Βεβαίως δεν θα έπαιζε
ο παις... τσιγκολελέτα,
εκτός κι αν, ο μη γένοιτο.
γεννιότανε... φλωρέτα.

Ο παις, λοιπόν, νοστάλησε
να παίξει με πατίνι,
αν κι η ζωή μας προς εκεί,
βουλήσει άλλων τείνει!

Μα που να εύρει ρουλεμάν
να φτιάξει το πατίνι
και, ως σοφός, με... σκέιτ-μπορντ
τον γόρδιό του λύνει.

Με σκέιτινγκ διέσχιζε
την Κασομούλη πλέον,
τον θαυμασμό ελκύνοντας
απάντων των θυλέων.

Όμως, αλί και τρισαλί,
απ' την Μπικοκρατούσα
γκόλφι δεν είχε πάνω του
κι η χάρη της... απούσα!

Η μοίρα δεν του έστερξε
να μην τον πιάσει μάτι
κι ως εβασκάνθη έπεσε
των Ντούσγιδών το... άτι.

Σωριάστηκε και βρόντηξαν
ο Όλυμπος κι η Όσσα
στο Νέο Κόσμο σείστηκαν
τετράγωνα καμπόσα.

Και όντας σε κατάσταση
ο παϊς πεπτωκυΐα
σκεφτόταν πώς εγένετο,
τοιαύτη... μαλθακία!

Πώς γίνεται ένας σοφός
και μάλιστα ΔΕΣΜΩΤΗΣ
να πέφτει τόσο... χαμηλά,
ρωτά η... ανθρωπότης!

Τα νέα ως τον Όλυμπο
με φτερωτό... πατίνι
τα πήγε ο ίδιος ο Ερμής
με έκδηλη οδύνη

Ήτανε βράδυ κι οι θεοί
εν σώματι δειπνούσαν
κουτσόπιναν, χαμούρευαν
και ψιλοτραγουδούσαν!

«Τι νέα από το Κλεινόν;»
ερώτησεν ο Δίας
**«...μόνο δεν θέλω ούτε κιχ
περί χρεωκοπίας!»**

«Βαρέθηκα τα “ωχ” και “βαχ”
κι εκείνα τα... “ουάου”!
Με τέτοιο επιφώνημα
ας πάνε στο... Νταχάου!»

«Σαν πήραν με μετεγγραφή
οι Έλληνες τον... Μέσι,
τους είπα πως ο βούρδουλας
εκ χριστιανών θα πέσει!»

«Εκείνοι με κατέγραψαν
εν αχαμναΐς διφθέραις
και δεν θυμάμαι έκτοτε
να είδαν άσπρες μέρες!»

«Διέγραψαν τον Πλάτωνα
και τον Αριστοτέλη
και, φευ, εκλέγοντας ταγούς
εψήφιζαν... Νταβέλη!»

«Δεν θέλω... κιχ περί αυτών,
μηδέ περί Τευτόνων,
περί Κελτών ή Γαλατών
Αγγλίδων και Σαξώνων.»

«Πατέρα, για τον... Άδωνι
μια μέρα θα σου είπω,
αλλά δεν είναι της στιγμής
γι' αυτό τον παραλείπω.»

«Περί του νόθου ομιλείς
που κάνει τον Αρχαίον;
Φέρε τον κι έχω σάτυρον
χαρμάνη στο Παγγαίον!»

«Παπαί, πατέρα των θεών
και των ενδόξων κούρων,
μόλις πριν λίγο κτύπησεν
η γλαυξ των... δεσμοκούρων!»

«Φαντάζομαι δεν εννοείς
τον... γυιο του Τειρεσία
που περπατά κι οδοιπορεί
θαρρώ κατ' εικασία;»

«Γι' αυτόν δεν θα 'ναι είδηση,
Υψινεφή, αν... πέσει,
αλλά εάν εν τη οπή
το σκωρ του αποθέσει!»

«Ψυχοπομπό σε διόρισα
και όχι... ψυχοβγάλη!
Ερμή, πες τα καθέκαστα
αλλιώς τη γλώσσα βγάλη!

«Εντάξει, **Εκατόμβαιε**
και **Νεφεληγερέτη**,
ετρώθη ο Ντούσγος σήμερα
αυτό είν' το σεκέτι!»

«Μιλάς για τον Ντουςγόκουρο,
που έχει το Μητρώον
και ξεύρει τα γενέθλια
θνητών τε και ηρώων;»

«Ακόμα κι ο Ησίοδος
δεν φτούραγε μπροστά του
και των νυμφών τη γέννηση
τη γράφει στα χαρτιά του!»

«Ρε, χάθηκε μια είδηση
της προκοπής να φέρεις
έπεσε, πες, ο Πάγκαλος
ή ... ο Καρατζαφέρης!»

«**Πατέρα**, αυτοί δεν πέφτουνε
γιατί τους συγκρατούνε
οι κόλακες κι οι χαμερπείς
που γύρω τους ανθούνε.»

«Θεό της τύχης σ' έκανα
και βγήκες... Μητσοτάκης!
Όταν σου πάρουν τα... ΕΛΤΑ
να δω τι τύχη θα'χεις!»

«**Εκείνη η ευρύπρωκτος
η Λάχεσις πού ήταν;**»
«Κοπίασε βοηθήσασα
τον Σπύρον εις την πίταν!»

«**Θεούς μωρέ σας γέννησα
και όχι... δεκατζήδες,
γι' αυτό και σας ξεπέρασαν
οι άγιοι-σκιτζήδες!**»

«**Μια αρμαδιά σας όρισα
σοφούς να τους φυλάτε
κι εσείς απ' την Βαρβάκειο
μήτε για ψώνια πάτε...**»

Το στόμα είχε ο Ερμής
ερμητικά κλεισμένο
ως έβλεπε τον **Δρύμνιο**
εξόχως φουρκισμένο.

Πέταξε δέκα κεραυνούς,
μαινόμενος ο Δίας,
μα κάναν "τσαφ" και σβύσανε
πιο κει της Πιερίας.»

«**Ρε πού τους βρήκες, Ήφαιστε;**»
«Χύμα στο... LIDL, ληγμένους!»
«**Χωλέ, σαν πήρες σύνταξη
μας έχεις... γεγραμμένους!**»

«**Τίποτα πια στον Όλυμπο,
μηδέ στη γη δουλεύει
στον κόσμο μία σταθερά:
ο Φώλας ταξιδεύει!**»

«Με λένε *Γυναικοφιλή*,
με ξέρουν κι ως *Ηραίο*,
μα μην ξεχνάς, Κερδώε μου,
με λένε κι... *Αγοραίο!*»

«Όπερ σημαίνει, έρμε μου,
το γίνεσθαι γνωρίζω
δουλειά της Ήρας ήτανε
το πέσιμο, νομίζω.»

«Καυχάται η Ειλείθυια
πως παραμένει νέα
και χύμα τα ψιμίθια
ωνείται σ' αμφορέα!»

«Γνωρίζω πως παράγγειλε
στο Ντούσγο μία μέρα
τα Ήρεια γενέθλια
να σβήσει απ' τη διφθέρα.»

«Κι ο παις της είπε “*Ανασσα,*
δεν κέκτημαι διφθέρα,
τα πάντα καταγράφονται
στης μνήμης μου τη σφαίρα.”»

«Μήπως ο Κούρος κτύπησε,
Ερμή, στο... υπερώον
κι απώλεσε των εορτών
το ευγενές μητρώον;»

«Όχι, πατέρα, ευτυχώς,
δεν χτύπησε στην κάρα
γλιστρώντας όμως έκανε
το πόδι του μαντάρα.»

«Ο τένων του αριστερού
εκόπη σαν... κασέρι
και μόνο ο Ασκληπιός
μπορεί να συνεφέρει.»

«Τα πόδια, παι, μαντάρονται
με ήλους, με πριτσίνια,
με γύψους, με... γυαλόχαρτα
και γίνονται λουστρίνια.»

«Αλλά για πες μου ύστερα
ποιά ήταν η πορεία,
ο πεπτωκώς τι έπραξε,
με τρώει η απορία.»

«Από την τσέπη έβγαλε
μικρό τινά... πλακούντα
και να ζητά βοήθεια,
τον άκουσα, βοούντα.»

Ο Ήφαιστος που άκουγε
αμόλησε τη σπόντα:
**«Λέγεται και τηλέφωνο
με ους, φωνή κι οδόντα!»**

«Το πως καλείται αγνώω»
είπε ο Μεταπράτης
«...και ξέρω δυο που το μισούν:
Ο Μπίκος κι ο Σωκράτης!»

Ο Δίας εχολώθηκε:
**«Ρε... γκατζετάκια, σκάσε!
Ο Μπίκος πήρε αί-παντ
και τ' αχαμνά μου πιάσε!»**

«Εσύ συνέχισε, Ερμή...
πταίω εγώ ο άναξ
που ένεκεν Ασκληπιού
του έδωσα κι... εφάπαξ!»

«Δεν φτάνει που με έκανες
χωλό και στραβοπόδη,
αλλά ξεχνάς πως δούλευα
μία ζωή σαν... βόδι!»

«...”φτιάξε κουτσέ δυο κεραυνούς,
κάνε μια πανοπλία” ...
ο Ήφαιστος στον άκμονα
κι εσείς στην ευωχία!»

«Μία οι Μούσες από δω,
μια παρακεί ο Απόλλων,
επλάκωσαν οι βάρβαροι
και πέταξε ο... Σόλων!»

«Και στα καπάκια μ' έβγαλες,
Ιδαίε, απ' τα... βαρέα
πελάζεις πια με κόλακες
για να περνάς ωραία!»

«Αν είχαν δέκα Ήφαιστους
αντί για... φραπετζήδες
οι ταλαοί απτέρυγες
θα ήταν... παραλήδες!»

«Ρε Γανυμήδη κέρνα τον
δυο κώνεια... σφηνάκι
και μια σαγκρία με λωτούς
να μη γινώ τσακμάκι.»

«**Κεραύνιε**», έφα Ερμής
«ή θα σου πω τα ρέστα
ή πάρε τον Απόλλωνα
κι από το μαντείο βρές τα!»

«Παιδί μου, έχεις δίκαιο,
ορκίζομαι στην Στύγα,
περ μου του Ντούσγου τα δεινά
που είθε να 'ναι λίγα.»

«Πού είχα μείνει, **Αγλαέ**;»
«**...ο παις ήτο πεσμένος**»
«Ευχαριστώ, παρά το σοκ
ουκ ήτο... κεχεσμένος!»

«**Το γένος γαρ των Ντουσιδών
εκ των ενδοξοτέρων...**»
**με στόμφο παρατήρησε
ο άναξ των αιθέρων.**

«Ο κούρος ην ακίνητος
με γόνυ κεκαμμένο,
ωσάν λιοντάρι ανήμερο
σε δόκανο πιασμένο!»

«Οι γείτονες τον σήκωσαν
πριν έλθουν οι... Δρυίδες
κι επέλεξε το «ΛΑΪΚΟ»
για να του βάλλουν... βίδες.»

«**Εποίουν την εγχείρηση
ατάκα κι επί τόπου
ή μήπως την ανέβαλαν
λόγω στιγμής... ατόπου;**»

«Το βρήκες, **Δωδωναίε μου**,
υπήρχε... απεργία,
η επομένη Σάββατο
και Κυριακή... αργία!»

«**Ωω, που να πάρει ο Κέρβερος!
Την κάναν τη Δευτέρα;**»
«Ουχί, καθότι... ιερά
ως... τσαγκαρο-δευτέρα!»

**«Να το τολμήσω και να πω
πως έγινε την... ΤΡΙΤΗ;»**
«Το ΒΡΗΚΑΤΕ! Κερδίσατε
μια νύχτα μ'... Αμφιτρίτη!»

«Οι ταλαοί γλαυκόκουροι
στη γαία μαρτυράνε,
συστήματα και κρίματα
επάνω τους ξεσπάνε.»

**«Κι εμείς εδώ τί κάνουμε;
Μήπως κολλάμε μπρίκια;
Φωνάξτε τον Ασκληπιό
ν' αφήσει τ' αραλίκια!»**

«**Παντόπτα**, ο Ασκληπιός
δουλεύει στο... Ε.Σ.Υ.,
και μόνο οι... κατέχοντες
πελάτες του εισί.»

**«Αλίμονο, κι ο Ασκληπιός
εστί "φακέλλων" δέκτης;
Εμένα μου το έπαιζε
της επιστήμης ρέκτης!»**

«**Καθάρισε**, εν λειτουργοίς
οι άμωμοι σπανίζουν
και αν τους πεις επίορκους
τα ρούχα τους ξεσκίζουν!»

**«Καλά, και οι ομνύοντες,
ειπείν, τω Ιπποκράτει;»**
«Αδάμαντες τω φαίνεσθαι
μα κλίνουν προς... αχάτη!»

«**Υέτιε**, πια, οι γιατροί
υπάγονται σε μένα...»
**«Φευ, τι μου λες, Κερδώε μου,
τα έχω πια χαμένα!»**

«Μη χολοσκάς, **Ολύμπιε**,
άσ' το παιδί σε μένα'
θα βρω εγώ τις άκριες,
έχω χαρτιά κρυμμένα.»

«Κοτζάμ θεός να μην μπορώ
να κάνω πια ρουσφέτι!
Μονάχα οι πολιτικοί
φτουράνε στο κουρμπέτι;»

«Πάντως, πολύ το χαίρομαι
που συ θα το φροντίσεις
και ξέρω πως δεν στέκεσαι,
ως πάμπολλοι, στις ρήσεις.»

**«Παρ' όλα αυτά θα ήθελα
κάτι κι εγώ να κάνω...
Να στείλουμε τον... Ηρακλή
να τον σηκώνει πάνω!»**

«Τι να του κάνει ο Ηρακλής!
Έχει τον... Βουλγαράκη,
τον Αχιλλέα, τον ΔΕΣΜΟ,
τον Μπίκο και τον Άκη!»

«Ηρακλειδείς οι φίλοι του
κι οι γείτονες ομοίως
και εν αγάπη την... ειρκτή
θα υποστεί κοσμίως...»

«Η αδελφή του κι ο γαμπρός
εν σώματι... απίκου,
στοργής καλούπι ένθεο
σαν της... Μαρίας Μπίκου.»

«Αχ φτερωτέ, όπως τα λες,
το ξέρεις, μ' ανεβάζεις!
Ρε Γανυμήδη, στέγνωσα,
λίγο κρασί δεν βάζεις;»

«Για Αχιλλέα έλεγες
ο Μυρμιδών τί κάνει;
Πονά στην πτέρνα ο κλυτός
ή πλέον έχει γιάνει;»

«Συγγχείς τον της Θέτιδος
με τούτον της... Τασούλας!
Ο πρώτος εις την πτέρνα του
βάζει... παγοσακκούλας.»

«Ο δεύτερος εκ Μύτικα,
το πάλαι Αλυζίας,
ου χριαν έχει ιατρών,
πλην μιας λιθοτριψίας.»

«Νά'ναι καλά, Ερμή, κι οι δυο,
αλλά... ξεχνώ, παιδί μου
ο Ντούσγος δεν χρειάζεται,
ως λες, τον Ηρακλή μου;»

«...όμως σαν θά'ναι σπίτι του
δει δη θεραπεινίδων
τί λες, Ερμή, να στείλουμε
μια δέσμη... νηρηίδων;

«Την Αμφιτρήτη, τη Δωτώ,
τη Θάλεια, τη Μελίτη,
την Ερατώ ή την Κυμώ...
κορίτσια από σπίτι!»

«Θα συμφωνούσα, **Φάτριε**,
αλλά εξ όσων οίδα,
θεραπεινίδα διάλεξε
και μάλιστα... συλφίδα!»

«Ερμή, συλφίδα εννοείς
αυτό που υποθέτω;
Πλαγγόνα δίμετρη, ξανθιά
και γενικώς... κουφέτο;»

«**Ξένιε**, τούτα εννοώ,
αλλά κι ότ' είναι ξένη
υπερβορεία πιο παλιά
θα λέγαμε εν γένει.»

«Πιο πάνω απ' τον Εύξεινο,
εάν σου λέει κάτι...
Σκύθες, κατά Ηρόδοτο,
ψηλοί και κοτσανάτοι...»

«**Γενέτωρ**, κάτι γκόμενες...
τύφλα να έχει η Φρύνη!»
«Κερδώε, μίλα πιο σιγά,
αυτί η Ηρα στήνει...»

«**Καλά, ρε αρχικάπηλε,**
με τόσες νηρηίδες,
ορεσιάδες και θεές
εισάγουμε... συλφίδες;»

«Θυμάσαι που δεν άφηνες,
ω Ζευ, καμμιά ν' αγιάσει;
Τώρα ψηλά την αμανέ
οι νύμφες έχουν πιάσει!»

«**Ωιμέ, πάει τον χάσαμε**
και τούτο τον πυλώνα!
Μας έφαγαν οι θόρειες
και αυτό τον προμαχώνα!

«Η πρόθεσή σου, **Φίλιε**,
τ' ομολογώ, σπουδαία,
μα έχασες το σήμερα
σε μονοπάτια Ιδαία.

«Ποια νηρηίς την σήμερον
θα καθαρίσει σπίτι,
που ζει με το ΤΗΛΕΡΑΜΑ
και τον ονειροκρίτη;»

**«Καλά, και τα κορίτσια μας
τι κάνουν εκεί κάτω;»**
«Όταν δεν κάνουν μανικιούρ,
πίνουν καφέ αφράτο!»

«Τώρα που σφίγγουν τα λουριά
μπορεί να το σκεφτούνε
κι αντί στις μύτες των ποδιών
στρωτά να περπατούνε...»

«Έχεις ταλέντο, άτιμε,
πάντα με φέρνεις τούμπα
και πώς καλείται η... συλφίς;»
«Καθώς μανθάνω, **Λιούμπα!**»

«Λιούμπα;» απόρησε ο Ζευς
«...ουκ εύηχον νομίζω,
τουλάχιστον στα καθ' ημάς
με κάτι τέτοια... βρίζω!»

«Μπερδεύεις τα αλβανικά
με σλάβικα, **Βρονταίε!**
Luba: η τρύπα, αλβανιστί
κι οι σκέψεις σου... χυδαία!»

«Το **Λιούμπα** όμως, **Κρόνιε**,
σημαίνει ... “αγαπάν”
κι ουχί ότι θα έκανε
μετά... λουμπών ο Παν!»

«Ο Ντούσγος έτσι διάλεξε
με Λιούμπα ν' αναρρώσει
και ήταν μια επιλογή
που θα τον δικαιώσει.»

**«Αν είναι έτσι... χαίρομαι
για την επίλογή του
λέω να μπω σαν... υιετός
μια μέρα στο τσαρδί του!»**

«Τη Λιούμπα κι αν λιμπίστηκες
καλό να την ξεχάσεις
και κράτα πλέον ως Θεός
και λίγες αποστάσεις!»

«Αχ στραβογέρασα, Ερμή,
κι όσο περνά ο χρόνος,
λέω μακάρι μια χαψιά
να μ' είχε κάνει ο Κρόνος...»

«Αν δεν σε ήξερα, ω Ζευ,
θα είχα πια βουρκώσει,
αλλά γνωρίζω... δυο γλουτών
η θέα θα σε στρώσει.»

**«Ως έσπερνα, Ερμάκο μου,
στη μάνα σου την Μαία,
το ένιωθα πως θα'βγαζε
μπουμπούκι απ' τα σπουδαία!»**

**«Ο υψιπέτης λόγος σου
με πήγε στον αιθέρα'
αισθάνομαι σαν αετός
την... Καθαρά Δευτέρα!»**

«Αν είναι έτσι, **Υψινεφή,**
αφήνω την... καλούμπα'
ψηλά εσύ κι εγώ στη γη
με Ντούσγο και με Λιούμπα...»

Παρασκευή στις δέκα επτά
μηνός Φεβρουαρίου,
επέστρεψε στο σπίτι του
ο Ων της Βαρβακείου.»

Στην κατοικία των Μουσών,
κοντά στην Κασομούλη,
ζοχάδες είχε ο Μορφεύς
και βάρραγε... νταούλι.»

Στην κλίνη του ο Μάρτυρας,
μ' ένα... κοντέρ στο νου του,
μέτραγε κάθε ζωντανό
εκείθεν του... πουλιού του!»

Μέρες τινές αργότερα,
ως ήταν κουρασμένος
κοιμήθηκε όπως ο ΓΑΠ,
βαθέως, ο καημένος...

Σε ένα παραλήρημα
εφώναζε «**καααλούμπααα**»
και δίπλα του προσέτρεξε
ως άγγελος η Λιούμπα.

«Εμένα Γκιώργος φώναξε;»
ρωτάει η συλφίς
**«...όχι ρε Λιούμπα, όνειρο,
πέσε να κοιμηθείς.»**

Στηρίχτηκε πάνω στο **πι**,
(εξ ου και... **Ντου ο Πί-ος**)
και σηκωθείς αισθάνθηκε
ωσάν τον Δία... θείος.

Τον βρήκαν οι Απόκριες
ντυμένο... «τραυματία»
ή από άλλη οπτική
«Ελλάς – Χρεοκοπία»!

Ο των παιγνίων ποιητής
το πέσιμο ξομπλιάζων
σημείωσε πως δυο τινά
τους... ώριμους ευνάζουν:

Το πρώτον μεν το πέσιμο,
δεύτερον δε, κι ουχ' ήττον,
το χέσιμο και (κατ' εμέ)
«Μνημόνιο» το... τρίτον!

Μ.Π.
25/02/2012

.....

Χρόνια πολλά σου, Γιώργο μου,
ταχιά να γίνει ντούρος
και να σταθείς αγέρωχος
ωσάν αρχαίος... κούρος!